

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.
Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: vanzari@cartier.md
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.
Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: codex@cartier.ro
cartier.ro
cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate pe shop.cartier.md și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.
Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks, cartier.ro și cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău.
Tel./fax: 022 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md
Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău.
Tel./fax: 022 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ
CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24,
sectorul 2, 020712 București, România.
Tel./fax: (021) 210 80 51.
E-mail: codex@cartier.md
Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția Cartier-codobelc este coordonată de Vitalie Coroban
Editor: Gheorghe Erizanu
Ilustrații: Mihaela Paraschivu
Lector: Valentin Guțu
Design/tehnoredactare: Vitalie Coroban
Prepress: Editura Cartier
Tipărită la Bons Offices

Lavinia Branîște
COFETĂRIA
Ediția I, septembrie 2023

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții
Branîște, Lavinia:

Cofetăria / Lavinia Branîște; ilustrații de Mihaela Paraschivu; design: Vitalie Coroban. — Ed. 1-a. —
[Chișinău]: Cartier, 2023 (Bons Offices). — [36] p. : il. color. — (Cartier-codobelc / colecție coordonată de Vitalie Coroban).
ISBN 978-9975-79-893-8). [2000] ex.
ISBN 978-9975-86-696-5
821.135.1-93
B-78

Ionela Hadârcă

Bunele maniere

Descânțece

Dimineța de astăzi părea obișnuită. Motanul Mars alerga nebunește după o muscă prin casă. Musca zbura zăpăcită din salon în antreu și invers până a aterizat, în sfârșit, pe un bujor din buchetul de pe măsuta de cafea. PISOIUL S-A TUPILAT, cu botul pe labe, fâțâind din fund și scârțâind ca o roată ruginită. Curând a început a înainta, tiptil, privind-o țintă și mutându-și lăbuțele nespuse de încet, una după alta, ca un tigru. A zăbovit un pic și s-a avântat într-un salt uriaș spre pradă, însă vaza s-a răsturnat sub greutatea corpului său dolofan, lăsând un lac de apă peste tot și florile împrăștiate pe jos. Mieunând vinovat, Mars a sărit iute înapoi și s-a ascuns sub pat. A rămas acolo, lingându-și labele, iar eu am început a curăța dezastrul provocat de el.

În curând s-au trezit și copiii – Dan și Florin. E data de 19 iulie, băieții sunt în vacanță, la Varșovia este o zi însorită, iar pe cer nu este niciun nor. Dan s-a întins îndelung și a deschis televizorul. Pe masă aburea deja dejunul lor preferat – omletă cu ciuperci, clătite cu sos de arțar și ceai de mentă. Dan, îmbrăcat doar într-o pereche de pantaloni scurți, s-a așezat la masă.

— Îmbracă un tricou, i-am spus pe un ton liniștit. Nu e bine să stai la masă în pielea goală. Iar tu, Florin, lasă telefonul deoparte.

— Știi ce? s-a stropșit cel mic. Noi ne-am săturat de reguli și maniere! Ele nu mai sunt importante! Sunt depășite, nu le mai respectă nimeni! Și continuă, strâmbându-se: „să pui șervețelul după guleraaaaș,

să muști câte o bucățică de tartinuuuță...” beah! Cui îi mai trebuie spectacolul acesta? Mâncarea e mâncare, te așezi și mănânci!

— Iubiții mei copii, le-am răspuns eu la fel de calm. Cred că a venit momentul să vă spun ceva important.

— S-a întâmplat ceva? întrebă, îngrijorat, Florin.

— Ai vreo surpriză pentru noi? săltă, nerăbdător, și Dan de pe scaun.

— Depinde cum o luați, le-am răspuns, așezându-mă lângă ei la masă. Sunteți destul de mari ca să aflați că sunt... vrăjitoare.

— Pffff! pufni Florin cu dispreț. Așa și te-am crezut!

— Nici eu nu te cred! se răsti Dan și își ținti privirea, din nou, la televizor.

— Nu v-am întrebat dacă mă credeți sau nu. V-am informat doar, am zis, plictisită. Și dacă vreți să scăpați de bunele maniere, n-am nimic împotriva.

— Chiar? se miră Dănuț, devenit brusc interesat de subiect.

Nu ești niciun fel de vrăjitoare. Ești om matur și trebuie să ții cont ce-i bagi în cap copilului, ripostă arogant fratele său mai mare.

— Sunt. Am oftat eu, resemnată. Uneori aș vrea să nu mai fiu, dar mi-a luat atâta efort să-mi iau diploma în anul 1467...

— 1468, se auzi o voce răgușită de sub pat.

Dan tresări speriat, iar Florin râse nervos.

— Ai înregistrat la telefon! spuse el, căutând cu ochii de unde veneau vorbele.

— ...în legătură cu vaza... mornăi aceeași voce de sub pat, pe un ton vinovat. Să știți că îmi pare mrrr.. rău.

— Vom vorbi despre asta mai târziu, mă răstii în direcția vocii. Acum trebuie să le explici acestor domni că bunele maniere sunt importante, la fel cum erau o sută de ani în urmă.

— Poate mai bine să îi prrrefac în tablouri? Sau în mmm... muște?

— Nu e nevoie, m-am mulțumit de muște.... I-am răspuns eu vocii.
Vino aici.

Florin, care rămăsese cu gura căscată de uimire, mai aștepta un dez-nodământ ușor. Vreun aparat, care emitea propozițiile auzite sau ca eu însămi să recunosc că pot vorbi cu altă voce, fără a mișca buzele. Dan înghețase pe scaun cu o bucată de clătita nemestecată în gură și nu clipea deloc, așteptând ce se va întâmpla mai departe.

De sub pat ieși pisoiful Mars, pășind agale pe două labe, îmbrăcat în frac, cu joben pe cap, sprijinindu-și laba dreaptă pe un toiag cu mâner aurit. Lui Dan îi pică clătita pe brațe, iar Florin începu a-și freca ochii, crezând că mai doarme.

— Cu manierele cum e, dragii mei... începu Mars, scoțându-și pălăria de pe cap. Într-adevăr, nu sunt importante deloc, când folosești descântecul potrivit.

— Descântecul? exclamă ambii băieți într-un glas.

— Exact, descântecul. Doar nu credeți că vrăjitorii fac de capul lor tot ce vor! Avem reguli, manuale și, dacă nu le urmăm cu strictețe, suntem muștrați aspru!

— Eu l-am încuviințat pe Mars printr-un gest abia văzut, iar Dan se interesă:

— De la cine?

— De la conducere! răspunse Mars în șoaptă, ridicând laba spre bot în semn de secret. Credeți că vrăjitoria e calea ușoară, pui de oameni? Ba deloc! Unii, chiar dacă au diplomă, nu o practică! Pentru că uneori e prea greu să simplificați lucrurile!

La aceste cuvinte Mars mă privi lung, iar eu mi-am lăsat ochii în jos.

— Dar.. ce aveți în vedere? murmură Dan, încercând să iasă din starea de înțepenire.

— Vedeți voi... pentru orice situație din viață există câte o vrajă, un descântec, un farmec, într-un cuvânt – o magie. Dacă apelezi la unul sau mai multe dintre ele ori chiar le faci., iese precum vrei tu. Dacă nu le faci... – se va întâmpla cum trebuie.

— Și nu e nimic între astea toate? întrebă Florin, bâlbâindu-se.

— Dacă „între” este ceva, atunci acel ceva automat nu mai e „nimic”! răspunse motanul. Ba chiar din contra – „nimicul” e atât de mult, încât e cel mai important din tot ce este.

— N-am înțeles nimic, murmură Dan, derutat.

— Vezi! exclamă motanul. A rămas „nimic”, tocmai pentru că n-ai înțeles!

Pisoiul părea vădit indispus, de aceea m-am grăbit să aduc de la bucătărie o cană cu lapte cald. După ce sorbi din ea, botul i se topi într-un zâmbet mulțumit.

— Vă mulțumesc, se închină el către mine, elegant. După cum ziceam, dacă vreți să scăpați de regulile de politețe, aveți nevoie de manualele potrivite. Care încep cu ultimul volum cu denumirea „Cum să scapi de bunele maniere”.

— De ce încep cu ultimul volum? se miră Dan, însă observă că oaspetele se încrețește iarăși de nemulțumire.

— Pentru că ultimul volum este cel mai important! Oricine poate scrie sau citi primul volum. Însă tu încearcă să ajungi la ultimul!

— Am înțeles... mii de scuze.. murmură băiatul.

Sorbind ultimul gât de lapte din cană, motanul mă privi cu ochi mari și jalnici.

— Nu mai primești nimic, i-am zis sever. Din cauza ta era să rămân fără vază.

Înțelegând că nu mai are rost să lungească discuția, Mars bătu din labe și pe masă apăru o carte cu niște coperti din piele tăbăcită. Se vedea că e foarte veche. Literale erau semi-șterse, însă Dan putu desluși pe silabe – „Des-cân-te-ce de bu-ne ma-ni-e-re”.

— Dar unde-s celelalte volume? întrebă Florin.

— La ce-ți trebuie? se miră motanul.

— Păi, ați spus că acesta e ultimul volum, cel mai important.

— Exact. Și dacă ai cel mai important, de ce să cauți altceva?

— Ha! strigă Dan bucuros! Dacă această carte are sute de ani, atunci tot ce scrie în ea nu mai este actual!

Motanul puse picior peste picior, plictisit.

— Dragul meu, eu pot să iert că mă tragi uneori de urechi, dar nu te voi ierta niciodată dacă vorbești prostii. Cu cât e mai veche cartea, cu atât e mai actual conținutul ei! Și-apoi, cărțile vrăjitoarești se scriu singure. Ele se actualizează în mod automat.

— Ca telefonul meu?

— De o mie de ori mai rapid, răspunse motanul. Hai să-ți demonstrez. Ce temă te interesează?

— Păi... despre același telefon.

— Ah, tocmai acesta e cel mai simplu, zise pisiul, după care scoase un monoclu din mânecă și începu a răsfoi concentrat. „Descântec de smartfoane și alte drăcovenii tehnologice”. Ascultă. „Dacă vrei ca părinții să te lase să stai cât vrei în telefon, iar prietenii să nu se supere când, în loc să fii atent la ceea ce vorbesc ei, te joci la telefon sau tabletă...”

- Da! Vreau! strigă Dan, fericit. Ce trebuie să fac?
- În primul rând – să asculți până la sfârșit.
- Sunt ochi și urechi.
- Nu, ripostă pisioul. Tu ai ascultat până la început. E important ca de fiecare dată să asculți până la sfârșit.
- Am înțeles. Te rog, citește mai departe.
- „...iar prietenii să nu se supere că te joci la telefon sau tabletă, trebuie să iei două ouă de struț, un găinaț de păun, 3 linguri de oțet și o riglă de 30 cm. Ia un bol, sparge în ele ouăle, adaugă găinațul și oțetul. Amestecă bine, unge pe toate părțile telefonul, tableta și computerul cu acest amestec, după care pune rigla subțioară și înconjoară Teatrul de Operă de 3 ori zicând așa:

„Cum cade puful din plop
Așa să stau cât vreau în laptop.
Cum plâng bebelușii în avion,
Așa să stau cât vreau la telefon.
La fel să stau și în tabletă
Până cade vreo cometă!”

Apoi trebuie să găsești pe jos 3 capace de culoare albastră și să le pui într-un borcan cu lapte condensat. Atât. De aici încolo nu-ți va mai încurca nimeni să petreci în aparate cât timp vrei.

- Dar de unde să iau ouă de struț? se indignă Dan.
- Asta deja nu-i problema noastră, răspunse motanul, ridicându-se alene de la masă.
- Dar... ce să fac?
- Păi, poți face ce face toată lumea bine-crescută – când ești cu prietenii, să vorbești cu ei și să asculți ce spun. Atunci când ești acasă, să comunici cu familia și cu... motanul tău extraordinar.

— Acest descântec nu-mi convine, se îmbufnă Dan. Ele toate-s așa?

— O, nu! clătină din cap pisiul. Dar vă veți convinge și voi, pentru că vă las cartea.

— Și după ce o citim, cui trebuie s-o întoarcem? întrebă Florin.

— O carte citită nu se mai întoarce niciodată îndărăt. Ea va rămâne în capul vostru.

— Da, dar... asta? arătă Florin spre volumul cu înveliș maro.

— Ah, asta! Ea singură se va întoarce, zise motanul și înclină capul către mine: Vă mulțumesc pentru masă.

În acest moment se auzi un bâzâit, pisiul scrâșni din dinți, sări peste scaun și dispăru în hol.

— Mars! strigă Dan și alergă după el, însă se întoarse cu animăluțul său în brațe.

Zădarnic îl ruga să mai vorbească, degeaba îi căuta jobenul și fracul pe sub canapele. Mars redevenise motanul vărgat de altădată care își linge laba fără grabă.

— Dar cartea! Cartea a rămas! exclamă Florin, luând-o în mână și deschizând-o nerăbdător.

Cartea însă s-a închis brusc. Florin a încercat s-o deschidă din nou, dar nu a reușit nici de data aceasta.

— A obosit, le-am zis eu copiilor. Trebuie s-o lăsăm în pace.

A doua zi cartea era în duși mai buni. Dan și Florin s-au ascuns în camera lor și s-au pus pe citit. Iar ca să afli și tu cum să scapi de reguli, rânduieli și obiceiuri, voi publica mai jos conținutul ei.

Descântec de clefăit, sorbit, vorbit cu gura plină și strănutat

Dacă te deranjează că părinții îți fac observații când clefăi, pleoscăi, vorbești cu gura plină de îți sar bucățele de mâncare peste tot, te asigur că nu e neapărat să renunți la aceste obiceiuri!

Este suficient doar să umpli ghiozdanul cu făină, să-l pui în cadă, după care să te așezi pe el cu ochelarii bunicii pe nas, să te apuci de urechea stângă și să repeți de 3 ori:

„Du-mă, vântule, călare,
Pân' la munte, pân' la mare,
S-a pornit și Făt-Frumos
Și a mers doi ani pe jos,
A ucis pa'zeci de zmei,
A salvat vreo opt femei,
A mâncat pâine cu apă,
A încălecat o iapă,
Din chică a fluturat
Și a zis: „M-am săturat.”
Dar când jos a coborât
La un deget s-a lovit,
Cât o fi să mai trăiesc,
Eu ca el să nu pățesc,
Cât oi vrea să clefăiesc,
Să strănut, să bolmojesc!”

Sau poți, pur și simplu, să mănânci cu gurița închisă, să mesteci bine mâncarea și să înghiți înainte de a vorbi, iar dacă simți că vrei să tușești sau să strănuți – să îți acoperi gura cu un șervețel.

Descântec de mofturi la borș și fasole

Dacă nu-ți place borșul, supa și alte bucate din legume fierte, trebuie să faci în felul următor: să tai mărunț o ceapă și să o pui sub pernă. La picioare – 5 frunze de pătrunjel. Mai taie o sfeclă crudă în două, lipește ambele părți pe obraji și colorează-i bine. Sub pat pune o cratiță cu fundul în sus. Culcă-te cu picioarele pe căpătâi, pornește deșteptătorul să sune la fiecare oră fixă. Atunci când sună, scoală-te drept în picioare, urcă pe cratiță și spune tare:

„Până, spre, alături, după,
Cât de mult îmi place supa!
Cum sunt mirii toți nervoși,
Să mă dau în vânt după borș!
Cum miresele-s sfioase,
Să înfulec și boboase.
Cum moldoveanul în toate-i expert,
Așa să-mi placă morcovul fiert.
Cum ochiul e protejat de pleoapă,
Așa să mă dau în vânt după ceapa.
Când verdeța prin farfurie plutește,
Inima de bucurie-mi crește.
Ciocolata cu alună
Nu mai e deloc bună!”

Sau poți să încerci să renunți la mofturi și să mănânci cât mai multe legume și fructe, pentru că ele îți asigură vitaminele și substanțele folosite, ca să crești sănătos.

Vrajă de coate pe masă, filme în desene animate și legănat în scaun

Pentru ca părinții să te lase să mănânci ținând coatele pe masă, cu televizorul pornit și chiar să te scobești în nas, nu e suficient un descântec. Va trebui să faci o vrajă pentru începători. Pentru aceasta, ia 200 gr de cozi de liliac, două tichete de troleibuz și 11 periuțe de dinți. Fierbe apă într-o cratiță mare, aruncă pe rând ingredientele în ea, zicând așa:

„Puricosum planetarum! Coate pe masă – liniște-n casă! Desene animate – mame bucurate! Legănat din picioare – bucurie tare mare! Scobit în nas – bucurie și extaz!”

Apoi așteaptă să se răcească amestecul și toarnă-l în cruce la rădăcina Stejarului lui Ștefan cel Mare.

Sau poți să ții coatele lipite de corp, iar la masă să discuți cu familia sau să te gândești la planurile tale de mai departe.

Descântec pentru vase murdare

Dacă te-ai săturat să strângi masa, să duci vasele murdare la bucătărie și să le speli, poți face următorul lucru – ia 80 de aripi de libelulă (cam o jumătate de cană), un smoc de păr de cămilă, o unghie de pisică moartă, cel mai bun ruj al mamei și 2 frunze de dafin. Pune totul într-o tavă, adaugă puțină apă și lasă-l 30 min. Rola nu trebuie să o pornești. Când se va aduna toată familia la masă, ia tava în mâna stângă, cu dreapta apucă-te de buric. Înconjoară masa de 3 ori spunând:

„Douăzeci de lipitoare
M-am săturat de vase tare
Cum merge cămila prin pustiu
Așa de farfurii murdare să nu mai știu.
Cum sunt toți deștepți pe internet
Așa m-am săturat de buretele cel violet.
Cratițe, tigăi, ceaune,
De azi să nu se mai adune!

Acum răstoarnă tava pe cap și așază-te să mănânci. Vei fi uimit să vezi că farfuriile nu se mai murdăresc!”

Sau poți pune farfuria în chiuvetă și chiar s-o speli, așa cum face toată lumea.

Descântec de curățenie în cameră

Ai văzut vreodată vreun vrăjitor sau vreo vrăjitoare, care să facă ordine în camerele lor? Nu există așa ceva. Vrăjitorii cunosc descântecul potrivit, care îi ajută să economisească timp și efort! Dacă vrei să-l încerci și tu, trebuie să îmbraci un costum de cosmonaut, să iei o căldare plină cu broaște, să pui pe ea un capac și să urci în trenul Chișinău-București. Exact în momentul când se pornește trenul, trebuie să scoți capacul și să strigi:

„Cum sare broasca cu piciorul,
Așa să nu mai trag cu aspiratorul!
Cum e întuneric la cinematograful,
Așa să nu mai șterg nici praf!
Cum e cerul plin cu stele,
Așa să nu mai spăl podele!
Lună plină, limonadă,
Trei pisici trase de coadă,
Două molii pe covor,
Să treacă toți ciorapii la locul lor!
Șapte vise colorate,
Să nu mai fie jucării împrăștiate!”

Apoi strânge toate broaștele înapoi în căldare și întoarce-te acasă. Mare îți va fi uimirea! Totul va sclipi-lună!

Sau, de crezi că-ți va lua mai puțin timp, poți face ordine tu însuși în camera ta și chiar în celelalte!

Descântec de animăluțe

Dacă te-ai săturat să faci ordine după câinele, pisica, papagalul sau hamsterul tău, să schimbi apa la pești sau să cureți cușca iepurelui, va trebui să găsești un guzgan mort, să-l pui într-o cutie pentru încălțăminte, tot în ea să mai pui 3 mărci poștale, o furculiță și telecomanda de la televizor. Leagă cutia cu fundă roșie și pune-o în frigider. În acest descântec este foarte important să nu vorbești deloc până când cineva din membrii familiei, căutând telecomanda, va deschide cutia. Exact în acel moment trebuie să spui:

„Tac și eu, tace guzganul,
Nu mai face gunoi motanul,
După câine și pisoi
Nu mai rămâne gunoi!
Unde sunt animăluțe,
Aripioare și lăbuțe,
Mieunat și piuire,
Este multă fericire,
Pân` la ultimul lătrat,
Să fie întruna curat!”

Sau vei curăța litiera pisicului tău, vei scoate câinele la plimbare cel puțin de două ori pe zi și nu uita să aduni, într-un pachetel special, urmele lăsate de el pe unde a trecut, pentru că nimeni nu vrea să calce în astfel de surprize.

Descântec de spălat pe dinți și de duș zilnic

Niciun vrăjitor nu se spală pe dinți atât, cât voi! De duș nici nu mai vorbesc! Ca să scapi și tu de acest obicei nesuferit, trebuie să intri în baie cu tot cu haine, să te săpunești foarte bine, din cap până la vârful degetelor de la picioare (ai răbdare, căci e pentru ultima dată), după ieși în curte, așază-te pe gazon cu picioarele în cruce și stai așa până se așază pe nasul tău un fluture. Atunci că șoptești așa:

„Oul are gălbenuș
Eu m-am săturat de duș.
Țările au președinți,
Nu mă voi spăla pe dinți.
Șase capre fără țapi,
Nu mai vreau să spăl ciorapi.
Trei furnici cu fruntea lată
Nu mai vreau haină curată.
Patru mese cu plăcinte,
Nu mai spăl încălțăminte!”

Apoi prinde fluturele, du-l la gara de trenuri și urcă-l într-al treilea vagon din orice cursă. Acum nu va mai trebui să urmezi toată rutina cea enervantă legată de igienă!

Însă până faci descântecul, va trebui să te speli în fiecare dimineață pe dinți și pe tot corpul, vei lua încălțăminte și haine curate, iar pe cele murdare le vei pune la spălat.

Nu te indispune, e doar o chestiune temporară, până devii vrăjitor cu acte în regulă!

Vraja de cedat locul bătrânelor în troleibuz

Dacă ai un loc în troleibuz, microbuz sau autobuz, trebuie să te ții neapărat de el! Este iritant că ți se spune din toate părțile că trebuie să cedezi numai decît locul bătrânilor, femeilor însărcinate sau persoanelor cu dificultăți de mișcare! Însă dacă vei face această vrajă, nimeni nu-ți va mai spune asta. Vei sta pe locul tău liniștit, de parcă ai fi invizibil.

Deci, ia 4 fructe de tropicambua, unge-le bine cu ulei de pipiflora, înfinge în fiecare câte un brocodrant și lasă-le la soare 3 zile. După aceasta, pisează-le cu puțin fășconic și înmoaie vârful fiecărui papuc în pasta obținută. Când intri în troleibuz sau autobuz și găsești vreun scaun, spune în felul următor:

„Zboară vrabia pe-afară,
Tot acum băbuța să dispară!
Precum am citit în carte,
Stau pe scaun mai departe!
Moșnegel sau bătrânică
Nimeni nu mă mai ridică!”

Fii atent, căci vraja este foarte puternică. Ține minte, nu trebuie să te răzgândești! Dacă te răzgândești cumva, adică vei vrea să cedezi locul cuiva, nu vei putea-o face, vei sta ținut în scaun până la stația terminus.

Însă dacă te temi să-ți asumi acest risc, poți ceda locul tău persoanelor în vârstă, doamnelor însărcinate sau cui vei vrea tu, căci atunci când stai în picioare, sângele circulă mai bine și crești mai repede!

Descântec de cuvinte frumoase

Peste tot ți se reamintește că trebuie să începi vorba, chiar și cu necunoscuții, salutându-te, apoi să rogi frumos să fii ajutat, iar la urmă să mulțumești. Dar asta nu-i deloc important, dacă ești protejat de descântecul politețurilor. Partea grea în descântec e că se evaporează rapid și trebuie să-l repeți în fiecare săptămână, în schimb n-ai bătaie de cap cu reverențele.

Pentru aceasta, vei avea nevoie doar de două fețe de pernă, 4 purici și un mosorel cu ață roșie. La miezul nopții mergi la poarta cimitirului, leagă fiecare lăbuță a puricilor cu ață, spunând:

„Cum dorm morții în morminte
Așa să scap eu de anumite cuvinte.
Cum sar puricii pe câine,
Să nu mă mai salut cu nimeni mâine.
Cum pe pernă odihnesc
Să nu mai zic „mulțumesc”.
Cum nu poate profesorul fără de catalog,
Așa să nu mai spun „poftim” sau „te rog”.
Cum lunecă apa pe meduze,
Așa să nu-mi mai cer niciodată scuze!”

După aceasta umple pernele cu iarbă, culcă-te chiar acolo și dormi până dimineța. Iar a doua zi poți să uiți acele cuvinte de tot!

Până atunci, însă, va trebui să te saluți cu toți cei pe care îi întâlnești prima dată în acea zi (inclusiv cu membrii familiei), să mulțumești pentru masă, să rogi frumos surioara să-ți cedeze jucăria și tot așa mai departe.

Blestem de cuvinte urâte

Dacă ai învățat în curte vreun cuvânt urât și ai fost certat de părinți sau bunici pentru că-l repeți, nu te întrista! După acest blestem îl vei putea rosti de câte ori vei vrea! Doar să îndeplinești foarte atent instrucția.

Leagă de o sfoară o cioară moartă și dă-i drumul de la geam până la vecina de jos. Când vecina o va observa, scoate limba și spune așa:

„Du-te, cioară, pân la moară
Și mai adu înc-o sfoară
Să leg sacii toți la gură
Să rostesc înjurătură,
Unde vreau și unde-mi cade
Să mănânc 8 salafade,
Apă limpede de rouă,
Un arici și-o lună nouă,
Iar dumneata, dragă vecină,
Să strănuți o săptămână”

Apoi trage cioara înapoi, îngroap-o după un deal cu pini și presoară deasupra 99 de bănuți de o. Dacă vecina continuă să strănute și peste o săptămână, trebuie să dezgropi cioara și s-o pui pe pragul primăriei.

Dar până atunci, abține-te să rostești cuvinte urâte. Sunt destule cuvinte frumoase în limba română, pe care ar trebui să le folosești chiar și în caz de furie sau de ceartă. Iar dacă auzi vreun adult folosindu-le, nu-i lua exemplul.

Descântec de traversat strada la trecerea de pietoni

Trebuie să pui sub limbă o buburuză, să te înfășori în covorul din salon, să ieși la primul semafor și să te postezi lângă el. Când va traversa strada primul bărbat mustăcios, vei striga de 3 ori:

„Când ies eu la drumul mare
N-am nevoie de semafoare!
De-s mașini sau autobuze,
Se opresc ca buburuza!”

După aceasta, scuipi buburuza, întinzi covorul, te postezi podișor pe el și stai așa până traversează strada al doilea mustăcios. Atunci strigi de 2 ori:

„Verde, galben, roșu,
Sare-n sus cocoșul,
Cum îmi place tortul,
Să se oprească transportul!”

Apoi cumperi un tort, torni pe el două căni de muștar și aștepți al treilea mustăcios. Când traversează, îi oferi o felie, strigând o singură dată:

„Cum pisica face „miau”,
Eu trec strada unde vreau!”

Gata, din acel moment toate automobilele se vor opri în fața ta și vei putea trece strada pe unde vei avea chef.

Dar până atunci NICIODATĂ să nu traversezi strada decât pe trecerea de pietoni, la culoarea verde a semaforului și numai după ce te-ai asigurat că toate mașinile s-au oprit. Iar iarna trebuie să-ți agăți de haine sau de ghiozdan jucării sau benzi reflectorizante, pentru ca șoferii să te poată observa.

Descântec de vorbit în sălile de teatru și cinema

Cât e de greu, uneori, să rezști pe toată durata unui spectacol sau film fără a vorbi, a ronța ceva sau fără a suna pe cineva la telefon, ca să afli ce mai face! Cu ajutorul acestui descântec, vei fi liber să faci toate astea și nicio doamnă enervantă nu se va întoarce ca să-ți facă observație!

Pentru aceasta, trebuie să-ți tai unghiile de la picioare în 3 vineri când cade data de 13. Pune-le în cutiile poștale ale 13 vecini. Apoi ia un ardei iute, du-te la magazin, pune în coș un baton de salam și când vânzătoarea îți va spune să achiți, întinde-i ardeiul, zicând:

„Nu am euro, nici lei,
Dar îți dau acest ardei.
Când mai merg la film sau teatru,
Să vorbesc cât vreau, să latru,
Nicio doamnă cu coafură,
Să nu-mi mai închidă gura!
Niciun domn sau vârcolac
Să nu-mi spună ce să fac!

Dacă vânzătoarea va accepta plata în ardei, vraja se va împlini imediat și vei putea merge direct la film sau teatru! Iar acolo vei putea vorbi la telefon, vei putea molfăi pâine cu pârhoale, te asiguri, vei putea chiar dansa! Nimeni nu-ți va spune nimic!

Însă dacă vânzătoarea va refuza, vei fi nevoit să stai cumințel până se va termina spectacolul sau filmul. Sau, dacă te plictisești, să te stre-cori afară, unde poți zburda liniștit.

Vrajă de Internet

Dacă părinții îți limitează timpul la computer și verifică întruna ce site-uri ai accesat, trebuie să rezolvi această situație luând un ceas cu cuc, doi dinți de urs, o lipitoare și 7 ținte. Dinții îi vei atârna pe o ață la gât și timp de trei zile, când cucul va suna ora fixă, trebuie să trasezi cu ținta cifra 8 pe ecranul computerului. Nu te uita că se zgârie, în schimb vei avea voie să accesezi tot ce vrei! De fiecare dată vei spune următoarele:

„Omm... cum se dezleagă șiretul (ridici genunchiul stâng în sus)
Așa să stăpânesc eu Internetul,
Nimeni să nu mă raporteze,
Părinții să nu mă controleze (pune lipitoarea pe frunte)
Comentarii numeroase
Eu scriu pân' la ora șase!
Și vorbesc cu cine vrei
De la unu pân la trei!”

Peste trei zile vei vedea că nimeni nu mai are treabă cu tine și poți accesa orice pagină.

Însă până intră descântecul în forță, trebuie să fii foarte atent ce scrii pe Internet. Nu ai voie să accesezi site-uri pentru adulți, să comunici cu oameni necunoscuți și nici să afișezi poze sau informații personale. Niciodată nu știi cine se ascunde în spatele unui profil fals și cât rău îți poate face. La fel, nici tu nu trebuie să fii răutăcios și agresiv pe Internet, pentru că vorbele tale pot răni pe cineva.

Descântec de oameni răi pe Internet

Din păcate, acest descântec deocamdată nu există. Echipa noastră de vrăjitori, zmei și vârcolaci muncesc de zor la elaborarea acestuia. Dar până apare, ai o singură soluție pentru oamenii care te ofensează pe Internet sau încep conversații neplăcute – BUTONUL BLOCK!

Dacă cineva pe Internet îți pune întrebări incomode, îți cere poze sau te întreabă informații personale, cum ar fi – adresa ta, locul unde te joci de obicei, numele părinților, poze cu locuința sau cu familia, poze din vacanță, denumirea liceului în care înveți, nu trebuie să răspunzi la niciuna din aceste întrebări!

Deseori în spatele acestor profiluri se află adulți periculoși, care îți pot face mult rău.

Iar butonul BLOCK este cea mai bună ieșire din situație.

Numărătoare de întrerupt din vorbă

Dacă ești nerăbdător din fire și nu poți aștepta ca interlocutorul tău să termine vorba, te va salva o numărătoare simplă! Va trebui să iei o cloșcă, s-o îmbraci în straie naționale și s-o iei cu tine la școală. Exact la mijlocul lecției de matematică, o vei pune pe masa profesoarei, spunând cât mai repede:

„Unu, trei, cinci, șapte, nouă,
Cloșca asta nu se ouă,
Doi, patru, șase, opt,
Bun e mărul când e copt,
Zece fete sufereau,
Întrerup pe cine vreau!”

Apoi ia creta și desenează pe tablă un ou mare și scrie în mijloc „Huștiuliuc!”. Vei vedea că din acel moment vei putea spune orice și oricând, fără a mai fi nevoie să-ți aștepți rândul.

Dar până vei scrie ultima literă, va trebui să îi lași pe cei care vorbesc să-și termine gândul, după care vei spune și tu ce ai de zis, așa cum fac toți oamenii bine educați.

Descântec de punctualitate

Dacă se întâmplă să întârzi peste tot, lumea de obicei se supără. Sunt nevoiți să aștepte, să-și piardă timpul și asta îi nemulțumește. Însă, dacă te vei proteja prin descântec, toți vor fi încântați să te aștepte, chiar și ore întregi! Doar atunci când vezi că întârzi, ia o cremă pentru încălțăminte, unge-te foarte bine din cap până în picioare, ia într-o mână un cactus, iar în alta – un teu. Apoi du-te la petrecere sau la întâlnirea la care ești așteptat. Când ajungi, spui acest descântec în limba semi-ingleză:

„Dragă friend, hello, gudbai,
When întârzi, tu să stai,
Wait for me cât e nevoie,
Nu pleca from bunăvoie.
If la tine-s invitat
I'll be late neapărat!
Dar tu nu te îmbufnezi,
Mă aștepți și radiezi,
Când aștepți un friend în soare,
Bucurie very mare!”

Vei vedea schimbarea imediat, iar descântecul va deveni preferatul tău, până te vei învăța să respecti timpul altora și să-ți planifici astfel întâlnirile, ca să ajungi la timp.

Descântec de apelat oamenii la miez de noapte

Deseori îți amintești că trebuie să-i spui prietenei tale ceva important, însă părinții nu-ți permit să o suni, motivând că e prea târziu. Dacă faci exact cum scrie aici, vei putea suna pe oricine, oricând! Însă, înainte de a rosti descântecul, trebuie să iei un pistruu de pe față, să-i pui într-un borcan cu pepeni murați, pe care îl vei urca pe o macara vopsită tricolor. Borcanul îl lași la înălțime, însă tu te vei coborî și vei apuca un țap de coarne. Ține-l strâns până spui tot descântecul:

„Țapul n-are pardesiu,
Eu la orice oră scriu,
Două rațe și-un păun,
Eu la orice oră sun!
Când e soare, ploi sau ceață,
Ziua, noaptea, dimineața,
Când e luna sus pe cer,
Eu sun de pe messenger,
Câtă are marea apă
Sun apoi și pe WhatsApp!”

După ce spui astea, lasă țapul, urcă iarăși pe macara, ia borcanul și pune pistruul înapoi pe față. Gata, ai dezlegare la sunat la orice oră de zi sau noapte.

Dar, până se lipește ultimul pistruu, trebuie să te abții să scrii cuiva sau să suni pe cineva până la ora 9.00 dimineața și după 21.00 seara, decât dacă e o mare urgență – de exemplu, dacă ai nevoie de ajutor.

Dezlegare de căciulă în încăpere

Atenție! Pentru această dezlegare nu ai nevoie să spui nimic, însă trebuie să-ți razi sprânceana dreapta, să anini câte două cleștișoare pentru rufe de fiecare ureche, să mergi la Oficiul Stării Civile, să aștepti o mireasă bătrână și să te rostogolești în fața ei de două ori peste cap. Apoi să te așezi într-o băltoacă și să stai în ea 7 minute. După care – să întorci la bibliotecă toate cărțile pe care le-ai luat și nu le-ai citit. Apoi să-ți pui un ceaun pe cap și să nu-l scoți deloc 7 zile și 7 nopți.

După toate astea, vei putea purta căciula oriunde - în clasă, la teatru sau chiar la doctor!

Însă, dacă nu prea ai chef să faci toate astea, va trebui să dai jos șapca, căciula sau turbanul de fiecare dată când intri într-o cameră sau în orice altă încăpere.

Farmece de cadouri care nu-ți plac

Dacă mătușile tale sau chiar prietenii îți dăruiesc lucruri de care n-ai nevoie sau nu-ți plac, trebuie să te strâmbi pe loc, cadourile să le arunci jos și să le calci în picioare, iar pe cei care ți le-au dăruit să-i transformi în broaște. Pentru a obține o broască sănătoasă, vei avea nevoie de 4 cutii de smântână mucețită, două linguri de răcitură de cocoș, o mână de urechi de țânțar și un caiet în pătrățele. Atunci când știi că, cel mai probabil, vei primi ceva în dar (se apropie ziua ta sau Crăciunul), trebuie să ai toate astea pregătite. După ce primești jocul nedorit, sau haina care nu-ți place, amesteci toate ingredientele, înmoi în ele caietul și-l pui la uscat cu coperta spre răsărit. Tot atunci spui:

„Crapă piatra după capră
Vine capra după apă,
Cine-mi dă cadou capace,
Sau altceva ce nu-mi place,
Pe loc să se învârtească,
Și să se prefacă-n broască.
Cine-mi dă cadou frumos,
Să aibă capul păros.”

Atenție! Aceste farmece sunt ireversibile, așa că e mai bine să mulțumești politicos și să nu arăți că darul nu-i pe placul tău. Nu uita că omul care îți face un cadou a vrut să-ți facă o plăcere, a investit timp și bani, iar dacă va afla că nu te-a nimerit, se va întrista enorm.

Când a fost citit ultimul descântec, cartea s-a rotit în brațele lui Dan, apoi s-a ridicat în aer și s-a prefăcut în ... muscă. Motanul Mars a

sărit sprinten, a dat-o jos cu laba și a înghițit-o.

Mamă! Mars ne-a înghițit cartea! Și noi am reușit să memorizăm doar regulile, nu și descântecul! strigă Dan, indignat.

Ce povești mai inventați și voi! pufnii eu, mestecând în cratița cu ciorbă.

Mars mi-a făcut din ochi și s-a întors spre culcușul său, iar Dan ofta cu tristețe:

Ciorbă... iar ciorbă... îmi pare rău că nu am făcut măcar o poză a descântecului despre mâncarea asta care nu-mi place...

